

Abstrakt

Tato práce se zabývá fenoménem studentů z tzv. rozvojových zemí v komunistickém Československu a to konkrétně arabskými studenty v 50. a 60. letech 20. století. Problematika je v první části zasazena do širšího kontextu politických a kulturních souvislostí. Vedle situace v arabském regionu po druhé světové válce jsou přiblíženy také vzájemné československo-arabské kontakty. Následuje rekapitulace vývoje vysokého školství v Československu po roce 1948. Práce seznamuje také s obecnou situací zahraničních studentů v českém prostředí ve sledovaném období. Jelikož jde na konci 50. let 20. století o první vlnu arabských stipendistů československé vlády, je zapotřebí přiblížit podobu vyjednávání mezi československou a arabskou stranou. Na počátku druhé tematické části zabývající se arabskými studenty v Praze je tedy soustředěna pozornost na kulturní dohody a formy studia v Československu. V následujících podkapitolách jsou analyzovány tyto aspekty: příjezd, přípravné jazykové kurzy, ubytování v Praze a studium, každodenní rozměr života arabských studentů v Československu a konflikty, se kterými se zde setkávali. V rámci těchto tematických okruhů je osvětlen problém adaptace arabských studentů na nové prostředí a potíže způsobené kulturními odlišnostmi. Práci uzavírá nástin osudů arabských absolventů a jejich kontaktů s československým prostředím po dokončení vysokoškolského studia a návratu do vlasti.

Klíčová slova:

studenti, vysoké školy, Československo po roce 1948, komunismus, Arabové, identita, každodennost, kulturní dějiny.